

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 10. De tertio spiritualis communionis modo perfectissimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAPUT X.

De tertio spiritualis Communionis modo
perfectissimo.

HAud dubium est, praxin præcedentis Communionis spiritualis omnem in se continere perfectionem, & vix scio, num alia perfectior dari possit. Nihilominus Sanctorum in hærentes opinioni, alium adhuc Communionis modum si deliorem, efficaciorum, & ab omni proprio commodi suspitione liberiorum, nec non similitudinis imitationique Christi proximiorum intimiorumque, dari reperiemus. Hæc illa Communio est, quam docet S. Apostolus Petrus (*communicare Christi Passio. 1. Petr. 4. nobis*) communicare & participare de cunctis doloribus, de cunctis opprobriis & ignominiiis Christi, de Crucis, Passione & Morte eius, si non cum effectu, saltè cum affectu, amore & desiderio.

Uthanc tanti momentique veritatem à principio & origine declaramus & exponamus, considerandum est, qua ratione Christus D.N. non solum sit via nostra, sed etiã vita nostra; *Ego sum via, & veritas, & vita: ego sum vera via, & vera vita; vera via in Cruce & Passione; & vera vita in Gloria & Resurrectione* Vtrumque exemplum in Christo imitari debemus, est via Crucis, & vita Gloriæ. Siquidem, ut optime docet S. Augustinus: *Docuit nos exemplo Passionis, cum quantapati entia in illo ambulemus: firmavit nos exemplo sua Resurrectionis, quid ab illo patienter sperare debemus.*

Ioan. 14.

S. Aug. ser. de Verb. Dom. 26.

Supposito hoc principio, perspicue hinc cognoscitur, quanta sit necessitas & perfectio spiritualis huius Communionis, qualisque modus sit, quo exerceri debeat. Sanctum hoc exercitium consistit in ardenti & effraci quodam desiderio recipiendi Christum in Sacramento, & tanquam viam, & tanquam vitam, & tanquam flagellatum, & tanquam glorificatum: in desiderio

com.

communicandi & participandi & de Cruce Christi, & de Gloria Christi. Hæc tanc̃ illius Sponsæ mensurat & sententia, quando dicebat: *Fasciculus myrræ, Dilectus meus mihi; botrus Cypri, Dilectus meus mihi.* Desidero Dilectum meum in Sacramento absconditum:

Cons. 1. communicando & participando de amaritudine myrræ hæ Passionis suæ, & de dulcedine vuz Resurrectionis suæ. Similis quoque affectus erat per dilecti illius Discipuli S. Joannis, dicentis: *Ego Ioannes, frater vester pariter*

Apo. c. 1. *riceps in Tribulatione & Regno.* Pariceps esse desidero vtriusque conditionis Christi, & Passionis & Regni sui. Huic proposito pariter congruunt hæc alia eodem verba: *Omnis spiritus, qui soluit Iesum, à Deo non habet spiritum Dei.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

1. Ioan. c. 4. *Qui non habet spiritum Dei, non habet spiritum filii dei, qui uenit in mundo in carne, & in sanguine.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

Matth. 26. *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

Ioan. 6. *Carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

S. Bern. de dilig. Deo. *recolit mortem meam, & exemplo meo mortificat membra sua, qua sunt super terram: habet vitam æternam.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

S. Bern. in Psal. Qui *alibi: Quid est manducare eius Carnem, & bibere eius Sanguinem, nisi communicare Passionibus eius, eamque uersationem imitari, quam gessi in terra.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

3. *perfectam Communionem Saluatoris in sanctissimo Sacramento peruenire desiderat, necesse est, se præparare ardentissimo quodam desiderio communicandi omnibus doloribus, tormentis, ignominis, & opprobriis Passionis & Mortis Christi: appetat coronari spinis, dilaniari flagellis, clavis crucifigi, felle & aceto potari.* Huiusmodi spiritum leuiter monstrarunt Filii Zebedæi, vnde & reprehensi & correpti fuere à Christo: quod separate volebant vni à termino, Passionem à Gloria: cum peterent regnare, minime verò cogitarent de trahendo per viam Passionis. Denique confirmata fuit hæc doctrina ipsamet Christi authoritate: Unde verba illa: *Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: qui non manducat carnem, & non bibit sanguinem, non habet vitam æternam.*

Summa, ad hoc aspirare, hoc unicum cunctorum desideriorum finis, meta & scopus esse debet, ut sit, noster, quasi alius Crucifixus in terra, totus afflictus, omnium dolorum, flagellorum, tormentorum que communiuntur, quasi receptaculum, totus, inquam, mortuus. Tunc erat Apostolus, quando dicebat: *De cætero nemo me*

Galat. c. 6. *De cætero nemo me*

De cætero nemo me

De cætero nemo me

molestus sit; ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo
 porto. Cæterum nullus mihi creet molestiam satagens
 me se iungere à cogitatu & desiderio meo; quo per vi-
 am Crucis & Passionis penitus me in Christum trans-
 formari eique incorporati concupisco: propter quod in
 corpore meo, tanquam seruitutis meæ signa, gesto pla-
 gas & vulnera pro amore eius tolerata. Talis erat di-
 scipulus S. Ignatius Martyr, dilacerari exoptans à be-
 llicis, ac si anhelasset ad delicias: *Vtinam fruar bestis, qua
 mihi parata sunt.* Insuper ad subeundi quævis Infer-
 ni tormenta promptum se offerebat, ut mereretur vixi-
 & coniungi Iesu Christo: *Et flagelli Diaboli omnia in-
 me veniant, ut Iesum Christum merear adipisci.* Et de-
 sidero mori pro Christo, amor enim meus crucifixus est.
 Idem planè reliquis Sanctis affectus fuit, ad Diuinita-
 tem Christi transirent per viam Humanitatis, intrareot
 Gloriam per angustas portas plagarum & tribulatio-
 num, Agni desiderarent cibum, ac simul cum lactucis
 amaris. Et ut descendamus ad praxin, hos, aliosue si-
 milis iate, O anima mea, concitabis affectus, centies
 milliesque de die desiderando in sanctissimo Sacramen-
 to communicare doloribus & opprobriis Christi, Cru-
 ci, Passionis & Mortis eius: O quando dignabitur Do-
 minus suo vulneribus mentem meam vulnerare! Redde
 nobis, Domine, vulnera nostra, quia innocens es: aut sal-
 tem tecum vulnera corda nostra. Nolo, Domine, sine vul-
 nera viuere, quia te video vulneratum. Rogo te, Do-
 mine, nè differas gratiam instanti ad eam à me petitam.
 Quando, Domine Iesu? quando hoc erit? Differre, Domi-
 ne, mors mihi est; & si magis expectaueris, foris desiderio
 liquefiam, & postea in liquido vulnera permanentia im-
 purum non valebunt. Hanc præstitisti gratiam durissi-
 mam ferreisque instrumentis, clavis, lanceæ, instrumen-
 tis mortis, quæ voluisti tuum corpus vulnerando intra-
 re; & non concedes mihi, creaturæ tuæ rationali, ean-
 dem gratiam? & me, tuam creaturam rationalem, in-
 trare per iam facta vulnera non permittes? Sed nunc ex-
 perior, mi dulcissime Iesu, quod peccatorum meorum
 multitudo me reddat prorsus indignum tali gratiâ. Ad-
 mopus, Domine, si mihi denegetur pati, angeatur in me,

S. Ignat.
 Mart. Ep.
 12. ad Rom

S. Bonav.
 Siim. c. 2.

ac crescat saltem eò magis desiderium illius; ut non pa-
 ti maiori me afficiat tormento, quam ipsum pati, & non
 mori sit mihi mors dura & crudelis. Proceptor nihil
 ominùs, dalcissime Jesu, quod nec velim, nec appetam,
 neque alium desiderè amorem, quam tuum: neque ali-
 as diuitias, quam paupertatem tuam: nec alios hono-
 res, quam ignominias & opprobria tua: neque confor-
 tiones alias, quam pœnas & dolores tuos. Caput meum,
 veluti tuum, spinis coronatum desidero, oculos velatos,
 faciem sputis & alapis oppletam, os felle & aceto potu-
 tum: desidero manus pedesque clavis confixos, totum
 corpus flagellatum, excruciatum, duro Crucis ligno af-
 fixum: animam meam ad imitationem tuam sepeliri in
 mari quodam amarissimo omnis tædii, timoris, doloris
 & tristitiæ: & denique *si nunc satiabor, cum afflitus fu-
 ero ad similitudinem tuam; tùm in altera vita contentus
 ero gaudendo ac fruendo Diuinitate tuâ: ast nunc in
 hac vita patiendo & compatiendo cum Humanitate
 tua. Et hæc sufficiant de praxi Communionis spiritualis.*

Cap. XI.

De Præsentia sanctissimi Sacramenti per diem habenda.

Panis vitæ, Christus duobus modis, secundum D. Au-
 gustinum, præsens obtineri potest: in throno Gloriæ
 & in throno Sacramenti. Prima præsentia perfectissima
 est, & Angelis propria: secunda est imperfecta, & pro-
 pria nobis. Nottra igitur, tanquam imperfecta, quæ
 tum fieri potest, imitari debet illam Angelorum perfe-
 ctissimam: & de hac imitatione, uti & de modo eam
 exercendi agemus in præsentia.

*Rupert. 12.
 Exod. c. 3.
 Job. 10.*

Prima conditio præsentia Angelorum est, quod sit
 continua: siquidem omne bonum in Deo reperitur, &
 nullum extra ipsum. Undè benè dixit Rupertus Abbas
Hic Panis (Diuinæ Essentiæ) visus & vita est substantia